

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

**МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ
з дисципліни
“ПСИХОЛОГІЧНЕ КОНСУЛЬТУВАННЯ”
(для бакалаврів)**

МАУП

Київ
ДП «Видавничий дім «Персонал»
2013

Підготовлено старшим викладачем кафедри загальної та практичної психології *Є. О. Варлаковою*.

Затверджено на засіданні кафедри загальної та практичної психології (протокол № 16 від 20.11.09)

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом

Варлакова Є. О. Методичне забезпечення контролю знань з дисципліни «Психологічне консультування» (для бакалаврів). – К.: ДП «Видавничий дім «Персонал», 2013. – 60 с.

Методичне забезпечення контролю знань містить пояснювальну записку, тематичний план тестових завдань з дисципліни «Психологічне консультування», а також список літератури.

- © Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2013
- © ДП «Видавничий дім «Персонал», 2013

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Своєчасне виявлення та вирішення психологічних проблем має велике значення як для загального емоційного благополуччя окремо взятої особистості, так і для профілактики виникнення можливих психосоматичних порушень у населення в цілому. З цією метою у нашій країні створюються різні психологічні служби, у тому числі психологічні консультативні центри. У зв'язку з цим, достатньо гостро повстає питання про необхідність комплексної підготовки спеціалістів даного профілю.

“Психологічне консультування” є професійно-орієнтованим курсом в системі підготовки практичних психологів. Як результатом вивчення даної дисципліни, передбачається, що студенти оволодіють наступними знаннями: основними поняттями та термінами курсу; етапами психологічного консультування; процедурами та техніками відповідно до етапів консультування; специфікою психодіагностики у процесі психологічного консультування, а також набудуть практичних навичок щодо надання психологічної допомоги клієнтам та їх сім'ям.

Представлене методичне забезпечення контролю знань представляє собою систематичний виклад теоретичного та практичного матеріалу з курсу “Психологічне консультування”, оволодіння яким корисне не лише для психологів, але й для педагогів та представників суміжних професій. Вирішуючи питання у межах своєї професійної компетентності, вони постійно стикаються з психологічними аспектами проблем своїх клієнтів, а тому неодмінно постає питання своєчасного надання психологічної допомоги. Незнання основ психологічного консультування дещо ускладнює цей процес. Саме тому методичне забезпечення контролю знань з дисципліни “Психологічне консультування”, організоване за тематичним принципом, передбачає, оволодіння матеріалом, частково засвоєним і на попередніх курсах – “Психологія особистості”, “Вікова психологія”, “Соціальна психологія”, “Історія психології” тощо.

Кожна тема методичного забезпечення включає в себе тести, мета яких у короткій формі представити систематизоване викладення основ психологічного консультування. У методичному забезпеченні контролю знань запропоновано 10 варіантів тестових завдань, у кожному з яких наведено по 30 запитань відповідно до тематики. На запитання даються чотири варіанти відповідей, один з яких є правиль-

ним. Наявність у викладача переліку правильних відповідей дозволяє протягом заняття провести контрольне опитування всіх студентів академічної групи, оцінити рівень їхньої підготовки і опрацювати основні помилки.

Крім того, тести дають змогу студентам послідовно увійти в обговорювану у темі проблематику та простежити логіку інформаційного розгортання її ключових концептів. У деякій мірі це дещо на зразок комплексу понятійних підказок для загального орієнтування з теми, які реконструюють логіку викладення матеріалу та його базові концепти. Базуючись на власному досвіді викладання, автор вважає цей спосіб достатньо зручним та ефективним для вибудовування у професійній свідомості студента загальної структури уявлень про психологічне консультування.

Тести, як гранично формалізовані завдання, призначені здійснювати оперативний контроль та самоконтроль у процесі вивчення теми. Вони у більшій мірі задіють пам'ять, ніж власне когнітивні можливості студента, та базуються на його здатності впізнавати ключові, "сигнальні" терміни та аспекти вивчаної теми.

За допомогою формалізованих тестів можна досягти наступних навчальних цілей:

- надати основні знання про психологічне консультування та здійснення консультативної діяльності в цілому;
- висвітлити вимоги до консультанта та до консультативного процесу;
- закріпити знання про основні напрямки психологічного консультування;
- засвоїти характер дій психолога на кожному етапі консультативного процесу;
- навчити орієнтуватися у типології проблем клієнтів, з якими вони звертаються до психолога;
- задати логічну систему наукових категорій та понять, за допомогою яких у подальшому студент може асимілювати будь-яку консультативну технологію і розпізнати її механізми та теоретичний базис.

Тестові завдання з дисципліни "Психологічне консультування" розроблені для студентів усіх форм навчання за спеціальністю "Практична психологія", "Медична психологія". Їх структура та зміст дозволяє здійснювати контроль знань студентів за допомогою комп'ютерних технологій.

Для успішного виконання тестових завдань радимо скористатися таким алгоритмом:

- уважно прочитати питання чи завдання;
- із запропонованих варіантів відповідей визначити правильну;
- зробити помітку про вибір;
- підрахувати за допомогою викладача чи методичного посібника кількість правильних відповідей.

Критерієм оцінювання знань студентів за результатами розв'язання тестових завдань, є кількість правильних відповідей:

- оцінка “відмінно” виставляється студентові, який дав правильні відповіді не менш як на 90 % усіх завдань тесту;
- оцінку “добре” заслуговує студент, який відповів на 80–89 % усіх завдань тесту;
- оцінку “задовільно” отримує студент, який правильно відповів на 60–79 % усіх завдань тесту;
- оцінка “незадовільно” виставляється студентові, який дав правильні відповіді менш як на 60 % усіх завдань тесту.

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ
з дисципліни
“ПСИХОЛОГІЧНЕ КОНСУЛЬТУВАННЯ”

№ варіанту	Назва теми
Варіант 1	Предмет, цілі та зміст психологічного консультування
Варіант 2	Проблеми, запити та задачі у консультуванні
Варіант 3	Принципи консультативної діяльності
Варіант 4	Етапи консультативного процесу
Варіант 5	Основні техніки та прийоми консультування
Варіант 6	Форми консультування
Варіант 7	Професіоналізм консультанта
Варіант 8	Базові моделі практики консультування
Варіант 9	Сучасні напрямки консультативної психології
Варіант 10	Спеціальні проблеми психологічного консультування

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ
з дисципліни
“ПСИХОЛОГІЧНЕ КОНСУЛЬТУВАННЯ”

Варіант 1

1. Що із перерахованого не входить до предмету психологічного консультування?

- а) стреси;
- б) вікові кризи;
- в) наркоманія;
- г) шизофренія.

2. Психологічне консультування виокремилось із...

- а) вікової психології;
- б) психотерапії;
- в) диференційної психології;
- г) психогенетики.

3. Оберіть найбільш точне визначення психологічного консультування із перерахованих:

- а) Консультування — це сукупність процедур, спрямованих на допомогу людині у вирішенні проблем та прийнятті рішень стосовно професійної кар'єри, шлюбу, сім'ї, удосконалення особистості та міжособистісних відносин;
- б) Консультування — це професійне ставлення кваліфікованого консультанта до клієнта, яке зазвичай представляється як “особистість — особистість”;
- в) Консультування — одна з форм надання людині професійної психологічної допомоги, яка виступає у сукупності із психотерапією та активним соціально-психологічним навчанням;
- г) Консультування може розглядатися як різновид відносин допомоги (апатичне розуміння, поважливе ставлення до потенційної можливості клієнта самому будувати своє життя, конгруентність, справжність відносин тощо), як репертуар можливих впливів (психоаналітичний вплив, раціонально-емотивний вплив, гештальт-техніки тощо), як психологічний процес.

4. Що із перерахованого не можна вважати метою психологічного консультування?

- а) сприяння розвитку особистості;

- б) навчання новій поведінці;
- в) допомога у виборі оптимального способу дії у критичній ситуації;
- г) формування маніпулятивної поведінки.

5. Консультант прагне актуалізації та базування перш за все ...

- а) емоцій клієнта;
- б) емпатії клієнта;
- в) волі клієнта;
- г) відповідальності клієнта.

6. Що із перерахованого не є принципом “консультативної взаємодії”, запропонованим К. Роджерсом?

- а) кожна особистість має право на таку поведінку, яка її задовольняє;
- б) кожна особистість володіє безумовною цінністю та заслуговує уваги;
- в) кожна особистість в змозі бути відповідальною за себе;
- г) кожна особистість має право обирати цінності та цілі, приймати самостійні рішення.

7. Що може стати оптимальною теоретичною установкою консультанта у роботі з клієнтом?

- а) строге та послідовне дотримання єдиної теоретичної основи;
- б) створення власної теорії роботи з кожним клієнтом;
- в) жодного базування на теорію, дотримання лише інтуїції;
- г) відмова від теорії під час виконання практичних завдань.

8. Чому консультантам рекомендується коротко інформувати клієнта про те, що таке психологічне консультування?

- а) тому, що зазвичай клієнти слабко знають, з якими проблемами можна звертатися до консультанта і чого можна та не треба від нього очікувати;
- б) тому, що це страхує психолога юридично від домагань та звинувачень клієнта у випадку невдалого консультування;
- в) тому, що так легше за все зав'язати розмову з клієнтом;
- г) тому, що це зміцнює самооцінку та робочий настрій консультанта.

9. Яку функцію у консультуванні не виконує теорія?

- а) узагальнення накопиченої інформації та досвіду роботи з різними клієнтами;

- б) кращого розуміння складних явищ та сприяння ефективному застосуванню конкретних методів;
- в) демонстрації компетентності консультанта;
- г) передбачення наслідків різних обставин.

10. Поширене еклектичне консультування — це:

- а) випадковий набір положень різних психологічних шкіл;
- б) інтеграція кращих сторін різних психологічних шкіл;
- в) поєднання психологічних тез з тезами релігій;
- г) консультування клієнта спеціалістами різних профілів.

11. Оберіть правильну установку консультанта:

- а) у більшості людей одного віку чи соціального походження — схожі психологічні проблеми;
- б) у консультуванні майже всі ситуації є типовими;
- в) клієнт — найкращий експерт власних проблем;
- г) консультант може допомогти будь-якому клієнту.

12. Психологічне консультування це:

- а) інтуїтивна діяльність;
- б) психологічна технологія;
- в) психологічна терапія;
- г) сфера психологічної практики.

13. Психологічне консультування не вирішує:

- а) етичні питання клієнта;
- б) трудові суперечки;
- в) психологічні проблеми клієнта;
- г) внутрішньо особистісні задачі людини.

14. Оберіть неправильні твердження із запропонованих:

- а) консультування допомагає навчатися новій поведінці;
- б) консультування зберігає та зміцнює наявні форми поведінки;
- в) консультування сприяє розвитку особистості;
- г) консультування допомагає людині обирати та діяти за власним розсудом.

15. У консультуванні акцентується:

- а) незалежність клієнта;
- б) спонтанність клієнта;
- в) відповідальність клієнта;
- г) асертивність клієнта.

16. Серцевиною консультування є:

- а) незалежність клієнта;
- б) консультативна взаємодія;
- в) свобода висловлювань;
- г) переживання інсайту.

17. К. Роджерс виділив 3 основні принципи свого напрямку. Який із наведених є кращим?

- а) кожна особистість володіє безумовною цінністю та заслуговує уваги;
- б) кожна особистість спроможна бути відповідальною за себе;
- в) кожна особистість має орієнтуватися на соціальну більшість;
- г) кожна особистість має право обирати цінності та цілі, приймати самостійні рішення.

18. Здібностям людини пізнавати свій внутрішній світ, вільно обирати свою долю, відповідальності та тривозі як основним мотивуючим факторам, пошуку сенсу, самотності та відносинам з іншими, плинності життя та проблемі смерті приділяється максимум уваги у:

- а) клієнт-центрованому консультуванні;
- б) гештальт-консультуванні;
- в) екзистенційному консультуванні;
- г) психодинамічному консультуванні.

19. Зведення особистості до соціального функціонуванню характерне для:

- а) екзистенційної моделі консультування;
- б) біхевіоричної моделі консультування;
- в) психодинамічної моделі консультування;
- г) транзактної моделі консультування;

20. За З. Фрейдом, стрижнем консультування має бути:

- а) говоріння клієнта;
- б) слухання консультанта;
- в) слухання клієнта;
- г) говоріння консультанта.

21. Ідентифікація проблеми, висування цілей та плану терапевтичної, роботи здійснюється консультантом на:

- а) першій стадії консультування;
- б) другій стадії консультування;

- в) третій стадії консультування;
- г) четвертій стадії консультування.

22. На першій стадії консультування, зазвичай здійснюється:

- а) розпитування клієнта;
- б) знайомство з клієнтом;
- в) корекція;
- г) вибір альтернатив.

23. Продовжіть фразу: “Консультування найчастіше орієнтується на...”, обравши правильний варіант серед запропонованих

- а) “...теперішнє і майбутнє клієнта”;
- б) “...теперішнє та минуле клієнта”;
- в) “...минуле та майбутнє клієнта”;
- г) “...абсолютний час клієнта”.

24. Вкажіть неправильний варіант продовження фрази: “Консультування найчастіше орієнтується на...”

- а) “...психічно нездорову особистість”;
- б) “...клінічно здорову особистість”;
- в) “...особистість із ситуативними труднощами”;
- г) “...здорові сторони особистості”.

25. Вставте потрібне слово у речення: “Не буває... ситуацій консультування”

- а) “однакових”;
- б) “які не можливо вирішити”;
- в) “важких”;
- г) “не схожих”.

26. Заповніть пропуск у висловлюванні: “У психологічному консультуванні немає... ситуацій”

- а) “статичних”;
- б) “динамічних”;
- в) “нормативних”;
- г) “ненормативних”.

27. У консультуванні, найкращим експертом особистісних проблем є:

- а) консультант;
- б) психотерапевт;
- в) клієнт;

г) психіатр.

28. Вирішення проблем, а також успіх консультування афористично правильно варто порівнювати із:

- а) сходами, що піднімаються вверх;
- б) рухом по замкненому колу;
- в) зигзагоподібною лінією;
- г) пунктиром.

29. Ефективне консультування — це процес, який виконується:

- а) разом з клієнтом;
- б) замість клієнта;
- в) самим клієнтом;
- г) близькими клієнта.

30. Пріоритет конфіденційності закінчується там, де починається:

- а) небезпека;
- б) моральність;
- в) любов;
- г) альянс.

Варіант 2

1. У роботі з клієнтом, соціально небезпечною можна вважати реалізацію консультантом моделі:

- а) “хворий — цілитель”;
- б) “учень-вчитель”;
- в) “пацієнт-терапевт”;
- г) “соціальні партнери”.

2. Що із перерахованого є проблемою не клієнта, а консультанта?

- а) певна психологічна дисгармонія;
- б) несприятливий поведінковий комплекс;
- в) пошук шляхів адекватної допомоги;
- г) конфлікти та їх наслідки.

3. Продовжіть висловлювання, обравши потрібний варіант із запропонованих: “Психологічні проблеми:

- а) можуть мати невирішений характер”;
- б) вимагають негайного вирішення за допомогою консультанта”;
- в) відсутні у здорової людини”;

г) носять одиничний характер, не пов'язаний із загальним контекстом життя клієнта”.

4. Психологічна проблема — це...

- а) феномен суб'єктивного світосприйняття;
- б) наслідок психічного захворювання;
- в) об'єктивне явище;
- г) артефакт життя людини.

5. У реальній практиці консультування низка проблем не вимагають:

- а) подолання;
- б) усунення;
- в) відреагування;
- г) прийняття.

6. Вирішення психологічної проблеми, не є її:

- а) зживання;
- б) подолання;
- в) усунення;
- г) витіснення.

7. У діагностичний аспект консультування не входить:

- а) інтерпретація проблеми;
- б) ідентифікація проблеми;
- в) збір інформації щодо проблеми;
- г) орієнтація клієнта у проблемі.

8. Що із перерахованого не входить до структури скарги за В. В. Століним?

- а) локус;
- б) запит;
- в) проблема;
- г) прогноз.

9. Зазвичай клієнт усвідомлює

- а) свої глибинні проблеми;
- б) ранні дитячі травми;
- в) очевидні труднощі взаємин із соціальною реальністю;
- г) особливості свого життєвого шляху.

10. Маніпулятивний запит не включає в себе управління...

- а) поведінкою інших;

- б) емоціями інших;
- в) психологом;
- г) саморозвитком.

11. Екзистенційний запит можна визначити за висловлюванням:

- а) “допоможіть покращити пам’ять”;
- б) “чи нормально, що я хвилююся перед іспитами?”;
- в) “допоможіть розпочати нове життя”;
- г) “який у мене характер?”.

12. Результатом ідентифікації проблеми консультантом стає:

- а) підбір альтернатив допомоги клієнта;
- б) роз’яснення клієнту його проблеми;
- в) висунення консультативної гіпотези;
- г) психологічне просвітництво клієнта.

13. До рівня постановки психологічного діагнозу, розробленим

Л. С. Виготським, не відноситься:

- а) симптоматичний діагноз;
- б) телеологічний діагноз;
- в) етіологічний діагноз;
- г) типологічний діагноз.

14. Яке з наведених тверджень є неправильним?

- а) терапевтична задача у більшості випадків має бути спрямована не на усунення психологічних проблем, а на їх вирішення;
- б) консультант має ставити перед клієнтом задачі масштабних змін його особистості;
- в) формування терапевтичної задачі має бути більш орієнтоване на причини явищ, ніж на їх наслідки;
- г) консультанту треба ставити лише такі терапевтичні задачі, які можуть бути вирішені.

15. Запит “Як “закохати” в себе дівчину”? відноситься до:

- а) маніпулятивних запитів;
- б) запитів про допомогу у саморозвиткові;
- в) запитів про інформацію;
- г) запитів про трансформацію.

16. Запит “Як примусити підлітка рахуватися із думкою батьків?” відноситься до:

- а) маніпулятивних запитів;

- б) запитів про допомогу у саморозвиткові;
- в) запитів про інформацію;
- г) запитів про зняття симптому.

17. Запит “Допоможіть навчитися спілкуватися” відноситься до запитів:

- а) про інформацію;
- б) про трансформацію;
- в) про допомогу у самопізнанні;
- г) про допомогу у саморозвитку.

18. Висловлювання “Він – як його батько – справжнє вовчєня, нікому нічого доброго не зробить”, може приховувати запит про:

- а) допомогу у самопізнання;
- б) допомогу у саморозвитку;
- в) інформацію;
- г) трансформацію.

19. Запит типу, “Примусьте його...” свідчить про прагнення керувати:

- а) стосунками іншої людини;
- б) бажаннями іншої людини;
- в) поведінкою іншої людини;
- г) психологом.

20. Запит типу, “Скажіть йому...” свідчить про прагнення керувати:

- а) відносинами іншої людини;
- б) бажаннями іншої людини;
- в) поведінкою іншої людини;
- г) емоціями іншої людини.

21. Запит типу: “Чи нормально...” характеризує запит про...

- а) межі норми;
- б) можливості психологічних змін;
- в) діагностику;
- г) самосприйняття;

22. Запит типу: “Допоможіть покращити пам’ять” характеризує запит про...

- а) саморозвиток;
- б) саморегуляцію;

- в) самопрезентацію;
- г) самооцінку.

23. До запитів про самопізнання, не відносяться, запит:

- а) “до чого я здібний?”;
- б) “який у мене характер?”;
- в) “чому це трапилось саме зі мною?”;
- г) “чи можна у моему віці розпочати навчання гри на арфі?”;

24. Яка з перерахованих процедур роботи психолога не пов’язана із запитам про трансформацію?

- а) психоаналіз;
- б) йоготерапія;
- в) психодіагностика;
- г) психосинтез.

25. Батьки дошкільників зазвичай скаржаться на:

- а) погану успішність дитини;
- б) недостатню довільність поведінки дитини;
- в) низьку самооцінку дитини;
- г) відсутність виражених здібностей.

26. Який із перерахованих запитів носить власне психологічний характер?

- а) питання віросповідання;
- б) правові запити;
- в) комунікативні труднощі;
- г) питання здоров’я.

27. Психологічний висновок у консультуванні, має базуватися на принципі:

- а) від зовнішнього до внутрішнього;
- б) від загального до приватного;
- в) від простого до складного;
- г) від цілого до частин.

28. Головне у психологічному висновку консультанта — це:

- а) оцінки;
- б) протокольні записи;
- в) інтерпретація;
- г) тестування.

29. Психологічний висновок консультанта, має в першу чергу відображати:

- а) емоції консультанта;
- б) характеристики психіки досліджуваного;
- в) судження про клієнта;
- г) співставлення характеристик клієнта із нормою.

30. Психологічний висновок консультанта, має перш за все містити аналіз:

- а) причин труднощів клієнта;
- б) реальних ситуацій з життя клієнта;
- в) емоцій клієнта;
- г) установок клієнта.

Варіант 3

1. До елементів консультативної взаємодії не відноситься:

- а) взаємодія через слово;
- б) емоційна взаємодія;
- в) інтерактивний контакт;
- г) просторово-часові характеристики ситуації.

2. Вставте пропущені слова у висловлювання: “Кваліфікований консультант завжди прагне розібратися у ... клієнта, щоб забезпечити максимальну дієвість психологічної допомоги”

- а) “змісті переживань”;
- б) “причинах труднощів”;
- в) “домінуючих думках”;
- г) “поточній поведінці”.

3. Система загальних професійних положень, керуючись якими психолог працює з клієнтом, називається:

- а) етичним кодексом психолога;
- б) принципами консультативної допомоги;
- в) особистісними установками консультанта;
- г) фундаментальними поняттями теорії консультативної психології.

4. Суттєвою характеристикою мислення консультанта, вважається:

- а) інтуїція;
- б) емансипація;

- в) антиципація;
- г) інтеграція.

5. До характеристик консультативного альянсу не відносяться:

- а) інтимність;
- б) асиметричність;
- в) емпатія;
- г) раціональність.

6. Принцип безоцінкового сприйняття, ввів у консультативну практику:

- а) А. Маслоу;
- б) Д. Бюдженталь;
- в) К. Роджерс;
- г) Р. Мей.

7. Принципи консультативної допомоги, зазвичай функціонують в свідомості спеціаліста у вигляді:

- а) професійних установок;
- б) особистісних переживань;
- в) когнітивних схем;
- г) елементів самооцінки.

8. Із запропонованих тез, які стосуються професіоналізму консультанта, оберіть найбільш правильну:

- а) принцип професіоналізму полягає не у тому, щоб мати диплом психолога, а у тому, щоб дотримуватися духу психологічної допомоги;
- б) консультативною практикою можна займатися будь-якій людині із великим життєвим досвідом та здатністю розуміти інших;
- в) наявність професійної освіти вже сама по собі гарантує якісне надання психологічної допомоги;
- г) у професіонала по відношенню до різних проблем є специфічний науково-практичний інструментарій, своєрідна “база даних”, забезпечена освітою.

9. Консультативний контакт відрізняється від інших форм близької міжособистісної взаємодії (дружньої, любовної, родинної)...

- а) емоційністю;
- б) асиметричністю;
- в) глибинністю;
- г) емпатією.

10. Серед засобів створення терапевтичного клімату на консультативній сесії, немає:

- а) безумовного прийняття клієнта консультантом;
- б) емпатії;
- в) переконання клієнта у необхідності розділяти певні цінності;
- г) встановлення довірливих відносин.

11. На консультативній сесії психолог працює переважно із:

- а) проблемою клієнта;
- б) всім життям клієнта;
- в) клієнтом як носієм певної проблеми;
- г) минулим клієнта.

12. Виключіть невірне висловлювання із запропонованих:

- а) прихований позитивний ефект має бути у будь-якій зустрічі із клієнтом;
- б) не варто очікувати безпосереднього результату від кожної консультативної сесії;
- в) консультанту необхідно за будь-яку ціну добиватися ефективності у роботі;
- г) ефект консультативної взаємодії може бути відтермінованим у часі та недоступним спостереженню консультанта.

13. Коли К.-Г. Юнг говорить про те, що у роботі консультанту треба кожен раз будувати “теорію конкретного пацієнта”, він перш за все має на увазі те, що...

- а) треба уникати пропонування клієнту “стандартних рішень” щодо його проблем в якості єдино можливого засобу;
- б) треба максимально орієнтуватися на бажання та очікування клієнта щодо консультанта;
- в) треба враховувати у роботі різноманітні особливості життя та особистості клієнта;
- г) треба провести глибокий та всебічний аналіз минулого клієнта.

14. У формуванні довірливих відносин з клієнтом, максимально значиму роль відіграє:

- а) гострота та напруга психологічної проблеми клієнта;
- б) психологічна освіченість самого клієнта;
- в) симпатія клієнта до консультанта;
- г) віра клієнта у дієвість психологічної допомоги.

15. Створенню та підтриманню мотивації клієнта до довготривалої роботи не сприяє:

- а) фіксація уваги клієнта на результатах, досягнутих на першій консультативній сесії;
- б) пряма вказівка консультанта на необхідність повторних зустрічей;
- в) поступове позбавлення клієнта ілюзій щодо негайного вирішення проблеми;
- г) орієнтація клієнта на поступовість змін на шляху до вирішення проблеми.

16. Принцип безоцінкового прийняття клієнта, у першу чергу апелює до:

- а) когнітивних здібностей консультанта;
- б) емпатії консультанта;
- в) професійних знань консультанта;
- г) особистісної рефлексії консультанта.

17. Вставте пропущене слово у висловлювання: “Консультант має усвідомлювати, що не є конструктивом намагання змінити життєві... клієнта, оскільки у більшості випадків це не в його силах”:

- а) “обставини”;
- б) “відносини”;
- в) “пріоритети”;
- г) “установки”.

18. “Мовлення, заглиблене у життя”, у сукупності своїх лінгвістичних та екстралінгвістичних параметрів, традиційно визначається як:

- а) текст;
- б) дискурс;
- в) діалог;
- г) наратив.

19. Конструктивний (психотерапевтичний) дискурс може бути правильніше за все визначений, як:

- а) сукупність професійних термінів та виразів, які використовуються консультантом у роботі;

- б) набір різноманітних прецедентних історій, які консультант розповідає клієнту для спонукання певних ідей, установок, почуттів, ціннісних орієнтацій тощо;
- в) комплекс різноманітних особистісних текстів, які функціонують в у ситуації особливої професійної взаємодії психолога та клієнта, організованого “тут і тепер” для вирішення проблеми клієнта;
- г) система вербалізованих знань та когнітивних конструктів консультанта, які використовуються при здійсненні професійної допомоги.

20. Специфіку консультативного дискурсу створюють певні професійні дії консультанта. Виключте у наведеному переліку неправильну дію:

- а) повчальність звернень консультанта, дидактичність;
- б) використання умовних форм при інтерпретації;
- в) використання психологом системи професійних кліше;
- г) установка консультанта на розуміння клієнта.

21. Консультативна реконструкція того, що сталося з клієнтом та його причин, вимагає поступового витягання інформації, розташованої у текстах клієнта на різному рівні глибини. Оберіть правильну послідовність цих рівнів із запропонованих варіантів:

- а) мотиви та цінності клієнта (1) → норми, правила поведінки, установки клієнта (2) → різноманітні сценарії клієнта (3) → конкретні життєві епізоди, послідовність подій (4);
- б) різноманітні сценарії клієнта (1) → мотиви та цінності клієнта (2) норми, правила поведінки, установки клієнта (3) → конкретні життєві епізоди, послідовність подій (4);
- в) конкретні життєві епізоди, послідовність подій (1) → норми, правила поведінки, установки клієнта (2) → різноманітні сценарії клієнта (3) → мотиви та цінності клієнта (4);
- г) мотиви та цінності клієнта (1) → норми правила поведінки, установки клієнта (2) → конкретні життєві епізоди, послідовність подій (3) → різноманітні сценарії клієнта (4).

22. В дискурсивних підходах, засобом змін внутрішніх установок клієнта та бачення ним світу є:

- а) сократівський діалог;
- б) сугестія;
- в) вербалізація своїх емоційних станів;

г) спільне приписування нових значень.

23. Говорячи про установку консультанта на розуміння клієнта, у першу чергу мають на увазі:

- а) розуміння маніфестного змісту висловлювання клієнта;
- б) розуміння мови, якою клієнт висловлюється;
- в) розуміння внутрішніх причин та автобіографічних обставин, які призвели до емоційно важкої для клієнта ситуації;
- г) розуміння емоційних особливостей клієнта.

24. Рівень історії в текстах клієнта про себе – це:

- а) сукупність ситуацій, персонажів, дій, про яких клієнт розповідає;
- б) відбір смислових ситуацій, персонажів, дій та їх якостей із великого обсягу життєвого досвіду клієнта, пов'язаний із формулюванням запиту до психолога;
- в) композиційна побудова розповіді клієнта про себе;
- г) вербалізація тексту.

25. Результатом розуміння текстів клієнта, стає запуск цілої низки процесів у свідомості психолога. Виключте у наведеному переліку зайвий:

- а) виникнення образу клієнта та ситуації;
- б) поява варіантів інтерпретації особливостей та поведінки клієнта;
- в) уловлювання сутності проблеми клієнта;
- г) розгортання контртрансферних реакцій консультанта.

26. Узагальнено підсумок розуміння консультантом текстів клієнта, можна позначити терміном:

- а) знання;
- б) співпереживання;
- в) емпатія;
- г) пояснення.

27. Продовжіть висловлювання, обравши правильний варіант із запропонованих: “Відсутність здатності розуміти клієнта...”

- а) “своїм наслідком часто має маніпулятивний характер ставлення до клієнта”;
- б) “не впливає на ефективність консультування”;
- в) “зазвичай призводить до монологізованої та технологізованої взаємодії консультанта з клієнтом”;

г) “легко врівноважується застосуванням комплексу різноманітних психологічних впливів на клієнта”.

28. Щоб краще розуміти клієнта, психологу не треба:

- а) використовувати комплекс діагностичних процедур;
- б) володіти мінімальним тезаурусом субкультури клієнта;
- в) орієнтуватися у життєвих сценаріях клієнта;
- г) розрізняти у тексті клієнта “Я” справжнє та “Я” ідеальне.

29. Термін “внутрішнє розуміння”, введений С. Л. Франком, означає:

- а) абстрактно-логічне осягнення сутності сказаного клієнтом;
- б) емпатійне ставлення консультанта до клієнта;
- в) нове знання, яке породжується у внутрішніх діях консультанта та переважає над наявними знаннями про клієнта;
- г) співтворче розуміння клієнта та консультанта.

31. На думку клієнта, результатом роботи консультанта не стає:

- а) руйнування психологічних захистів;
- б) переживання інсайту;
- в) нове знання про себе;
- г) можливість саморозуміння.

Варіант 4

1. Що не входить до початкового етапу консультування?

- а) знайомство з клієнтом на ім'я;
- б) роз'яснення того, що таке психологічне консультування;
- в) розповідь клієнтом своєї проблеми;
- г) пропозиція альтернатив вирішення проблеми.

2. Якщо клієнт повідомляє, що допомога потрібна не йому, а комусь іншому, це:

- а) є приводом відмовитись від консультування;
- б) є прихованою формою опору;
- в) знімає з консультанта відповідальність за підсумок консультування;
- г) є приводом адресувати його до іншого спеціаліста.

3. На першій фазі розпитуванню клієнта не сприяє:

- а) інтерпретація проблем клієнта;
- б) емпатійне слухання;
- в) використання відкритих питань та реплік;

г) структурування бесіди.

4. Найменш ефективний спосіб отримання інформації від клієнта — це...

- а) задавання прямих запитань;
- б) робота з конкретними ситуаціями;
- в) використання подробиць та деталей висловлювань клієнта;
- г) орієнтування на емоції та почуття, які переживаються клієнтом.

5. Більшості клієнтів важче за все...

- а) описувати власне розуміння причин того, що відбувається;
- б) описувати подробиці того, що відбувається;
- в) описувати свої почуття та переживання;
- г) описувати свої думки з приводу того, що відбувається.

6. У консультативній практиці при виборі ситуацій прийнято відштовхуватися від трьох положень. Яке із наведених нижче зайве?

- а) обрані ситуації, мають бути безпосередньо та тісно пов'язані із змістом основних скарг клієнта;
- б) обговорювані ситуації мають бути типовими, тобто часто зустрічатися у житті клієнта;
- в) обговорювані ситуації мають бути незвичайними, екстремальними, що "випадають" із повсякденного життя клієнта;
- г) ситуації мають бути розгорнутими, тобто такими, що описують цілісні паттерни взаємодії.

7. Універсальною складовою надання психокорекційного впливу є...

- а) катарсис;
- б) пояснення;
- в) набуття сенсу;
- г) формування нового погляду на проблему.

8. Завершення консультації зазвичай не передбачає...

- а) подальше продовження відносин із клієнтом;
- б) переказ обговореного у консультації матеріалу;
- в) прийняття спільного рішення;
- г) відповідей консультанта на додаткові питання клієнта.

9. Причиною відмови від консультування, не має бути:

- а) усвідомлення консультантом своєї некомпетентності у даній проблемі;
- б) психологічна несумісність клієнта та консультанта;
- в) відмова клієнта від бесіди;
- г) відсутність первинної симпатії до даного клієнта.

10. Консультативна гіпотеза, зазвичай висувається на:

- а) першому етапі консультування;
- б) другому етапі консультування;
- в) третьому етапу консультування;
- г) четвертому етапі консультування.

11. Розпитування клієнта здійснюється на:

- а) на першому етапі консультування;
- б) другому етапі консультування;
- в) третьому етапі консультування;
- г) четвертому етапі консультування.

12. Консультативний альянс, зазвичай будується на:

- а) першому етапі консультування;
- б) другому етапі консультування;
- в) третьому етапі консультування;
- г) четвертому етапі консультування.

13. Корекційний вплив здійснюється психологом на:

- а) першому етапі консультування;
- б) другому етапі консультування;
- в) третьому етапі консультування;
- г) четвертому етапі консультування.

14. Вербально висловлена гіпотеза є:

- а) прогнозом;
- б) діагнозом;
- в) інтерпретацією;
- г) висновком.

15. Розташуйте у правильному порядку стадії консультативного процесу, якими вони виступають для клієнта:

- а) “Те, що мене більше б влаштувало, це...” “Щоб досягти цього, мені необхідно...” “Мене не влаштовує, як складаються стан справ на даний момент” → “Я змінив те, що міг та хотів, та дійшов висновку, що є речі, які на даний момент я змінити не можу”;

- б) “Мене не влаштовує як складаються стан справ на даний момент” → “Те, що мене більше б влаштувало, це...” → “Щоб досягти цього, мені необхідно...” → “Я змінив те, що міг та хотів, та дійшов висновку, що є речі, які на даний момент я змінити не можу”;
- в) “Те, що мене б більше влаштувало, це...” → “Щоб досягти цього, мені необхідно...” → “Я змінив те, що міг та хотів, та дійшов висновку, що є речі, які на даний момент я змінити не можу” → “Мене не влаштовує, як складаються стан справ на даний момент”;
- г) “Я змінив те, що міг та хотів та дійшов висновку, що є речі, які на даний момент я змінити не можу” → “Те, що мене більше б влаштувало, це...” → “Мене не влаштовує, як складаються стан справ на даний момент” → “Щоб досягти цього, мені необхідно...”.

16. На знайомство з клієнтом консультант зазвичай витрачає:

- а) 5–10 хвилин;
б) 10–20 хвилин;
в) 15–25 хвилин;
г) 25–40 хвилин.

17. Найоб’ємніша стадія консультування — це:

- а) знайомство;
б) розпитування;
в) корекція;
г) завершення бесіди.

18. Зустрічаючи клієнта, не варто:

- а) вказувати йому на місце де сісти;
б) вставати йому на зустріч;
в) допомагати йому зняти верхній одяг;
г) створювати атмосферу доброзичливості та комфорту.

19. Який із запропонованих варіантів знайомств на ім’я у консультуванні за рідким виключенням, застосовується?

- а) Тanya — Oля;
б) Tetyana — Oльга;
в) Tetyana Іванівна — Oльга;
г) Tetyana Іванівна — Oльга Петрівна.

20. Яка з перерахованих реплік не має використовуватися у консультуванні?

- а) “Давайте разом розберемося, що трапилося”;

- б) “Не ображайтеся, розповідайте все як є”;
- в) “Розкажіть про це детальніше”;
- г) “Що вас привело до цього висновку?”.

21. Щоб консультативна гіпотеза була підтверджена чи спростована, правильніше за все:

- а) задавати клієнту широкі запитання;
- б) дати можливість клієнту спонтанно розповісти про все, що він вважатиме за потрібне;
- в) розглянути 2–3 конкретні ситуації з життя клієнта;
- г) розглянути один конкретний випадок, який ілюструє позицію клієнта.

22. Показати клієнту неконструктивність його позиції та навести на вироблення індивідуально доречних стратегій розв’язання проблеми — це задача фази:

- а) розпитування;
- б) висування альтернатив;
- в) корекції;
- г) перевірки гіпотез.

23. Консультант має формулювати гіпотези:

- а) широко;
- б) варіативно;
- в) багатозначно;
- г) однозначно.

24. Головна задача розпитування консультанта:

- а) “розговорити” клієнта;
- б) з’ясувати сутність проблеми клієнта;
- в) заспокоїти клієнта;
- г) створити для клієнта комфортну емоційну атмосферу.

25. Стимулювання розповіді клієнта, не здійснюється шляхом:

- а) постановки відкритих питань;
- б) розпитування про деталі та подробиці того що трапилося;
- в) емпатійного слухання;
- г) власної інтерпретації того що відбувається.

26. У свідомості консультанта, розповідь клієнта виглядає перш за все як:

- а) комплекс поведінкових паттернів, які підлягають інтерпретації;

- б) життєва стратегія, яка реалізується клієнтом;
- в) система світоглядних орієнтацій;
- г) система сенсів та цінностей клієнта.

27. Консультанту, перш за все, варто прагнути до:

- а) масштабних змін ціннісної системи клієнта;
- б) моделювання нових варіантів поведінки для “старих” обставин клієнта;
- в) трансформації світоглядних установок клієнта;
- г) формування особистісних змін клієнта.

28. До процедур, які завершають консультацію, не відносяться:

- а) спільне підведення підсумків консультації;
- б) планування нових питань для спільного обговорення;
- в) обговорення питань подальших відносин клієнта з консультантом та іншими спеціалістами;
- г) прощання з клієнтом.

29. До надзвичайних обставин консультування, зазвичай не відносять:

- а) консультування осіб із суїцидальними тенденціями;
- б) консультування клієнтів, які являють собою соціальну небезпеку;
- в) консультування клієнтів із вираженими акцентуаціями характеру;
- г) консультування клієнтів, які вимагають екстреного медичного втручання.

30. Якщо клієнт не задоволений результатами консультування, консультанту варто:

- а) обов'язково переконати клієнта у зворотному;
- б) погодитися з ним, з'ясувавши причини незадоволеності та вжити кілька додаткових заходів;
- в) запропонувати клієнту прийти ще раз;
- г) спрямувати клієнта до інших спеціалістів.

Варіант 5

1. Що із вказаного, не є параметром конструктивного альянсу?

- а) емоційність;
- б) конфіденційність;
- в) маніпулятивність;

г) інтенсивність.

2. “Приєднання до моделі світу клієнта” за В. Сатір, не допомагає одне з наведених висловлювань. Яке саме?

- а) “Вас не влаштовує такий стан справ...”;
- б) “Я розумію, що вас турбує...”;
- в) “У вас є проблема...”;
- г) “Ви хотіли б впоратись із дискомфортом...”.

3. В якості засобу психологічної підтримки клієнта, неправильно є репліка:

- а) “Дійсно, непроста ситуація...”;
- б) “Це все дріб’язок, нісенітниця, не беріть до уваги...”;
- в) “Не варто переживати, я думаю, це можна виправити...”;
- г) “Немає нічого дивного, що вам не завжди вдається знайти...”.

4. Справжні умови перебування консультанта разом з клієнтом, не включають рекомендації:

- а) бути внутрішньо напруженим та зібраним;
- б) бути з клієнтом віч-на-віч;
- в) бути у відкритій позі;
- г) підтримувати контакт очей.

5. Розпізнати та зрозуміти переживання клієнта, допомагають наступні прийоми, крім одного. Виключте його.

- а) звертати увагу на слова та висловлювання, які клієнт вживає для позначення почуттів;
- б) ретельно слідкувати за невербальними реакціями клієнта;
- в) уявити себе на місці клієнта;
- г) відшукати в особистому досвіді схожу проблему.

6. У бесіді з клієнтом, консультанту рекомендується:

- а) детально пояснити клієнту те, що з ним відбувається;
- б) висловитися коротко та точно;
- в) використати метафори, алюзії;
- г) розповісти схожі ситуації з досвіду роботи з іншими клієнтами.

7. Реакція консультанта, яка суперечить поведінці клієнта, називається:

- а) інтерпретацією;
- б) конфронтацією;

- в) вербалізацією;
- г) емансипацією.

8. Який тип конфронтації не використовується у консультуванні?

- а) конфронтація, з метою викликати трансферні реакції клієнта;
- б) конфронтація, з метою звернути увагу клієнта на суперечності в його поведінці, думках, почуттях, оцінках тощо;
- в) конфронтація, з метою допомогти побачити ситуацію такою, якою вона є насправді, всупереч уявленням про неї клієнтом в контексті його потреб;
- г) конфронтація, з метою звернути увагу клієнта на його ухилення від обговорення деяких проблем.

9. При перефразуванні, рекомендується дотримуватися трьох основних правил. Яке із наведених нижче є зайвим?

- а) неможна викривляти чи підмінити сенс стверджень клієнта;
- б) перефразується основна думка клієнта;
- в) треба уникати дослівного повторення висловлювань клієнта;
- г) у висловлювання клієнта, треба додавати щось від себе.

10. Якщо питання консультанта використовується для отримання конкретної інформації, підтвердження чи заперечення сказаного, воно називається:

- а) відкритим;
- б) закритим;
- в) прямим;
- г) проєктивним.

11. Переоцінка цінностей та переорієнтація, особливо корисні:

- а) невротичним клієнтам;
- б) “зацикленим” клієнтам;
- в) шизоїдним клієнтам;
- г) невмотивованим клієнтам.

12. Сутність прийому спонування “до навпаки” полягає у тому, що консультант:

- а) спонукає до немотивованої, стохастичної поведінки;
- б) налаштовує клієнта на задоволення деяких стримуваних мотивацій;
- в) допомагає хоча б раз зробити те, чого робити не хочеться;
- г) допомагає клієнту зробити “на зле” іншим.

13. Метод парадоксальної інтенції полягає у тому, щоб спонукати клієнта:

- а) відволіктися від своєї головної проблеми;
- б) ритуалізувати свої інтенції;
- в) стримувати свої інтенції;
- г) розпочати бажати те, чого він боїться.

14. У консультативному контактi, важливіше за все:

- а) установки;
- б) почуття;
- в) думки;
- г) знання.

15. У консультативному контактi, психолог:

- а) здійснює “прилаштування зверху”;
- б) здійснює “прилаштування знизу”;
- в) не здійснює “прилаштування” до клієнта взагалі;
- г) здійснює “підлаштування поруч”.

16. Асиметричність консультативного контакту пов’язана в першу чергу з тим, що...

- а) подробиці особистого життя розкриває лише клієнт;
- б) на стороні консультанта професійні знання;
- в) клієнт більше потребує консультанта, ніж консультант клієнта;
- г) консультанту первинно наказана позиція “зверху”.

17. Консультант зберігає особисті анонімність у:

- а) психології А. Адлера;
- б) психоаналізі;
- в) клієнт-центрованому консультуванні К. Роджерса;
- г) екзистенційній психотерапії.

18. Консультант виконує роль вчителя, а клієнт — учня у:

- а) терапії поведінки;
- б) транзактному аналізі;
- в) психосинтезі;
- г) екзистенційній терапії.

19. “Говорити мовою клієнта” не значить...

- а) використовувати звичні йому семантичні конструкції;
- б) ставати на позицію клієнта;
- в) вміти мислити у тих же категоріях, що й клієнт;

г) знижувати рівень семантичних одиниць та конструкцій до доступного рівню клієнта.

20. За К.-Г. Юнгом, у роботі з кожним клієнтом психологу треба:

- а) використовувати найбільш знайому теорію;
- б) будувати теорію конкретного клієнта;
- в) експериментувати з теоретичними підходами;
- г) використовувати найновішу теорію.

21. Часто умовою № 1 для успішного консультування, метафорично називають:

- а) психологічну грамотність клієнта;
- б) сильну мотивацію клієнта у запиті;
- в) віру клієнта у реальність психологічної допомоги;
- г) наївність клієнта.

22. Підтримання мотивації довготривалої роботи з клієнтом, здійснюється:

- а) майже завжди, незалежно від запиту;
- б) лише за відсутності позитивного результату у даній консультативній зустрічі;
- в) ніколи;
- г) іноді, для задоволення клієнта, навіть якщо його проблема вирішена.

23. За перевагою, консультант працює:

- а) із суб'єктивною реальністю клієнта;
- б) із об'єктивно виниклою проблемою;
- в) з інтерактивними проблемами;
- г) з проблемами інших людей, які клієнт вважає своїми.

24. Виключите невірну характеристику процесу слухання клієнта консультантом:

- а) активність;
- б) асертивність;
- в) емпатія;
- г) систематичність.

25. Модель активного слухання не передбачає:

- а) концентрації психолога на співрозмовникові;
- б) сприйняття почуттів та думок співрозмовника такими, якими вони є;

- в) побудови консультантом власної концепції внутрішнього світу співрозмовника;
- г) психічного налаштування консультанта на клієнта.

26. Пряме відтворення сказаного клієнтом, називається:

- а) перефразуванням;
- б) повторенням;
- в) відображенням почуттів;
- г) узагальненням.

27. До помилок реагування консультанта на висловлювання клієнта не відносяться:

- а) заклики до сумління, моральності;
- б) накази та команди;
- в) зниження значимості проблеми клієнта;
- г) логічне аргументування.

28. Питання консультанта: “Ви одразу ж пожалкували про те, що наговорили йому?”, відноситься до:

- а) закритих запитань;
- б) відкритих;
- в) проєктивних;
- г) опосередкованих.

29. Репліка консультанта: “Я бачу, що ви рішуче налаштовані боротися зі своєю пристрастю до алкоголю, – може є сенс почати відвідувати зустрічі анонімних алкоголіків?”, може бути класифікована, як:

- а) директива;
- б) рекомендація;
- в) порада;
- г) питання.

30. Процедура, яка дозволяє психологу представити значиму для клієнта сукупність значень та смислів у певному аспекті, називається:

- а) інтерпретацією;
- б) фокусуванням;
- в) переформулюванням;
- г) постановкою діагнозу.

Варіант 6

1. Серед плюсів індивідуального консультування, віднайдіть мінус:

- а) конфіденційність зустрічей;
- б) психологічна безпека клієнта;
- в) вилучення клієнта із мікросоціального контексту;
- г) фокусування консультанта на клієнті.

2. Групове консультування з'явилося:

- а) раніше індивідуального;
- б) пізніше індивідуального;
- в) одночасно із індивідуальним;
- г) як супровід індивідуального.

3. У груповій роботі надання допомоги, у першу чергу пов'язане не лише з професійними діями консультанта, але й із:

- а) особистісним ресурсами клієнта;
- б) рефлексією клієнта;
- в) цілями групової взаємодії;
- г) партнерським впливом учасників.

4. Побудова таких групових відносин між клієнтами, коли вони почергово стають один одному консультантами, Х. Дженкінс назвав:

- а) припрацюванням;
- б) фокусуванням;
- в) співконсультуванням;
- г) інтернуванням.

5. До особливостей телефонного консультування, не варто відносити:

- а) екстреність;
- б) емпатійне слухання;
- в) анонімність;
- г) відсутність фінансових та інших зобов'язань клієнта.

6. До специфіки роботи консультанта на “телефоні довіри” не відноситься:

- а) базування лише на слухове сприйняття;
- б) неможливість заздалегідь підготуватися до сприйняття клієнта та ситуації;

- в) можливість широко використовувати рекомендації та директиви;
- г) відсутність контролю за власним навантаженням протягом зміни;

7. До помилок телефонного консультування не відноситься:

- а) аудіо-вербальний контакт;
- б) поспішне визначення проблеми;
- в) неприйняття цінностей клієнта;
- г) надмірне ототожнення з проблемою чи переживаннями клієнта.

8. Найбільш частою причиною того, що клієнт обриває розмову з консультантом по телефону, можна вважати:

- а) його власну неготовність до конструктивного діалогу;
- б) робочі помилки консультанта;
- в) маніпулятивний характер звернення;
- г) його особистісні риси.

9. Висловлювання телефонних консультантів “відчуті клієнта”, не включає в себе:

- а) зростання емпатії;
- б) скорочення дистанції;
- в) більш високий ступінь відкритості клієнта;
- г) появу бажання особисто зустрітися з клієнтом.

10. Із наведеного переліку Інтернет-консультування підходить лише...

- а) людям, які знаходяться у критичних станах;
- б) людям, які потребують неодмінної допомоги;
- в) людям, які з різних причин уникають безпосереднього спілкування;
- г) людям, які слабо володіють комп'ютерними технологіями.

11. Яке із перерахованих визначень, що відносяться до інтернет-консультування, вам здається найбільш правильним?

- а) інтернет-консультування — це універсальна форма консультування;
- б) інтернет-консультування — це різновид “Телефону довіри”;
- в) інтернет-консультування — консультування майбутнього;
- г) інтернет-консультування — останній шанс для тих, хто у відчай.

12. Інтернет-консультування вимагає від клієнта у першу чергу:

- а) уміння висловлювати свої думки письмово;
- б) володіння комп'ютерними технологіями;
- в) отримання більш повної інформації про інтернет-консультанта;
- г) попереднє відвідування консультанта.

13. Вставте у фразу слово, якого не вистачає: “Інтернетконсультування має розглядатися в якості ...міри у наданні психологічної допомоги”:

- а) “універсальної”;
- б) “сурогатної”;
- в) “єдиної”;
- г) “тимчасової”;

14. Інтернет-консультування працює переважно з:

- а) типовими проблемами;
- б) узагальненим образом клієнта;
- в) обмеженим колом проблем;
- г) письмовим текстом клієнта.

15. В інтернет-консультуванні найбільший ризик пов'язаний для клієнта з тим, що...

- а) його труднощі так і не будуть вирішені;
- б) його анонімність буде розкрита у викладенні проблеми;
- в) він може довіритися авантюристу і хворій людині;
- г) він не зможе точно сформулювати того, що його турбує.

16. Найпоширеніша форма консультування – ...

- а) індивідуальне консультування;
- б) групове консультування;
- в) тренінг;
- г) психотерапевтична сесія.

17. Оберіть неточне висловлювання із наведених:

- а) в індивідуальному консультуванні клієнт ніби виймається із звичного для нього середовища;
- б) в індивідуальному консультуванні інші люди є лише контекстом аналізу проблем клієнта;
- в) фокус індивідуального консультування зосереджений на проблемі клієнта;
- г) фокус індивідуального консультування зосереджений на самому клієнті;

18. У груповому консультуванні, найбільш поширені:

- а) екзистенційні групи;
- б) т-групи;
- в) групи самопідтримки;
- г) гештальт-групи.

19. У груповій роботі, надання допомоги особливо пов'язане:

- а) із професійними діями консультанта;
- б) з емпатією консультанта;
- в) з партнерськими впливами учасниками;
- г) з комунікативними можливостями клієнта.

20. Ідея співконсультування була запропонована:

- а) К. Роджерсом;
- б) А. Адлером;
- в) Х. Дженкінсом;
- г) Д. Бюдженталем.

21. Найбільш продуктивною формою консультування сьогодні є:

- а) індивідуальне консультування;
- б) групове консультування;
- в) телефонне консультування;
- г) інтернет-консультування.

22. Виключте невірну тезу із запропонованих:

- а) у груповому консультуванні зазвичай не досягається необхідна для клієнту глибина припрацювання проблеми;
- б) у груповому консультуванні гарний ефект дає непрофесійна підтримка партнерів;
- в) у груповому консультуванні у клієнта є можливість самому надавати допомогу іншій людині;
- г) у груповому консультуванні допомагають процеси ідентифікації клієнта з членами групи.

23. До особливостей телефонного консультування не відносяться:

- а) доступність до спеціаліста практично у будь-який час;
- б) реальна анонімність звернення;
- в) більш високий рівень директивності у роботі з клієнтом;
- г) можливість для клієнта у будь-який момент перервати консультацію.

24. Виключите невірну тезу із наведених:

- а) анонімність к телефонному консультуванні зберігає лише клієнт, але не консультант;
- б) консультант веде прийоми, знаходячись лише на слуховому сприйнятті клієнта;
- в) телефонний консультант не має можливості підготуватися до сприйняття проблеми чергового клієнта;
- г) у консультанта немає можливості повноцінно контролювати контакт з клієнтом.

25. Рідше за інших, у телефонному консультуванні обговорюються:

- а) конфлікти з близькими людьми;
- б) питання кар'єри;
- в) самотність;
- г) стан після втрати близької людини.

26. “Забороненою зоною” телефонного консультування є:

- а) поради;
- б) рекомендації;
- в) висловлювання-рішення;
- г) питання.

27. Предтечею інтернет-консультування вважається:

- а) скріботерапія;
- б) групове консультування;
- в) консультування-листування;
- г) телефонне консультування.

28. Оберіть невірне висловлювання:

- а) інтернет-консультування не підходить людям, які не мають розвинених навичок роботи на комп'ютері;
- б) інтернет-консультування підходить людям, які знаходяться у критичних станах;
- в) інтернет-консультування не підходить людям, які не вміють точно виражати себе у словах, у письмовому мовленні;
- г) інтернет-консультування підходить людям, які мають труднощі у реальній комунікації.

29. У груповій роботі, надання допомоги пов'язане не лише із професійними діями консультанта, але й із ...

- а) діями самодопомоги;

- б) партнерськими впливами учасників;
- в) його відносинами з клієнтами;
- г) міжособистісним досвідом клієнта.

31. За відсутності “живого” контакту:

- а) консультанту важче працювати з клієнтом;
- б) консультанту легше працювати з клієнтом;
- в) консультант несе відповідальність за свої дії стосовно клієнта;
- г) консультант працює не з конкретним, а з абстрактним клієнтом.

Варіант 7

1. Конфіденційність у роботі з клієнтом може бути порушена, якщо:

- а) його моральні норми суперечать уявленням консультанта;
- б) випадок консультування є незвичайним, нетиповим та являє собою науковий та практичний інтерес;
- в) консультується особа, чії дії здатні нанести шкоду чи порушують права третіх осіб;
- г) консультується дитина.

2. “Подвійні стосунки” у консультуванні...

- а) необхідні, тому що терапевтично вони є більш цінними, ніж звичайні стосунки консультанта та клієнта;
- б) бажано, якщо це сприяє установленню взаємодії між консультантом та клієнтом;
- в) можливі, якщо це відповідає почуттям та бажанням консультанта та клієнта;
- г) заборонені, оскільки дають консультанту перевагу і створюють загрозу експлуатації почуттів клієнта та сприяють створенню відносин залежності.

3. Ефективне консультування — це процес, який виконується:

- а) замість клієнта;
- б) разом з клієнтом;
- в) незалежно від бажання клієнта;
- г) за проханням родичів клієнта.

4. Консультативну діяльність правильніше назвати:

- а) працею;
- б) служінням;

- в) мистецтвом;
- г) особливою формою професійного життя особистості.

5. Головним у взаємодії клієнта та консультанта, є:

- а) ставлення клієнта до своєї проблеми та здатність до її вирішення;
- б) взаємна емпатія;
- в) відносини залежності між ними;
- г) бажання консультанта вирішити проблеми клієнта.

6. Яка із перерахованих рис інтелектуальної діяльності консультанта, потрібна йому менш за все?

- а) антиципація;
- б) уява;
- в) інтуїція;
- г) прагматизм.

7. На ваш погляд, ефективність консультування є вищою, якщо:

- а) консультант сам пережив ситуацію, схожу на проблему клієнта;
- б) консультант використовує принцип безоцінкового сприйняття;
- в) консультанту клієнт є симпатичним;
- г) консультант мотивований прагненням за будь-яку ціну впоратись із проблемою клієнта;

8. “Чистота” консультативної роботи не забезпечується:

- а) досвідом роботи консультанта;
- б) власною особистісною пропрацьованістю;
- в) проходженням супервізорської практики;
- г) симпатією до клієнта.

9. Основним методом психологічного консультування, є:

- а) гіпноз;
- б) інтерв'ю;
- в) психодіагностика;
- г) формуючий експеримент.

10. Основна задача консультанта — ...

- а) усунення психологічної проблеми;
- б) розв'язання психологічної проблеми;
- в) зниження ступеню загострення емоцій у психологічній проблемі;
- г) зміна установки щодо психологічної проблеми;

11. Найскладніший та ймовірнісний компонент консультування — це...

- а) описання психологічної проблеми;
- б) з'ясування психологічної проблеми;
- в) корекція психологічної проблеми;
- г) прогноз стосовно психологічної проблеми.

12. Продовжіть відоме висловлювання: “Дії гарного консультанта мало чим відрізняються від дій...”

- а) “гарного педагога”;
- б) “гарної людини”;
- в) “гарного лікаря”;
- г) “гарного священика”.

13. Суттєвою характеристикою мислення консультанта, є:

- а) антиципація;
- б) логічність;
- в) раціональність;
- г) трансцендентність.

14. Що із перерахованого, менш за все має використовуватися консультантом?

- а) розвинена інтуїція;
- б) багата уява;
- в) точний розрахунок;
- г) глибинна емпатія.

15. Чим більшим є досвід консультування, тим більше у психолога...

- а) сумнівів;
- б) готових рішень;
- в) знань;
- г) універсальних прийомів роботи.

16. З вашої точки зору, професійною психологічною допомогою не мають займатися:

- а) психотерапевти;
- б) психологи;
- в) педагоги;
- г) психіатри.

17. За кожною психологічною рекомендацією, у консультуванні стоїть:

- а) особистісний досвід консультанта;
- б) теоретична модель;
- в) архетип;
- г) життєвий сенс.

18. Психологічне консультування — це завжди...

- а) монолог;
- б) діалог;
- в) полілог;
- г) гіпертекст.

19. “Мовчання психолога” було проголошено у школі:

- а) гештальт-психології;
- б) когнітивної психотерапії;
- в) психоаналізу;
- г) емотивної психотерапії.

20. Майевтика у консультуванні — це:

- а) інтерпретація несвідомого;
- б) рефлексія уваги та дії;
- в) розуміння особливостей свідомого;
- г) емпатійне співпереживання.

21. Етичні норми у консультування — це:

- а) “моральний імператив” психолога;
- б) “карний кодекс” психолога;
- в) “кодекс законів про працю” психолога;
- г) “Біблія” психолога.

22. Консультативну бесіду найчастіше порівнюють з...

- а) допитом;
- б) літературним твором;
- в) театральною сценою;
- г) чутками.

23. Яка характеристика є зайвою в описанні ситуації консультування?

- а) емоційність;
- б) інтенсивність;
- в) статичність;

г) конфіденційність.

24. До умов ефективного консультування не входить:

- а) професійна освіта консультанта;
- б) досвід консультанта;
- в) майстерність консультанта;
- г) статеві-вікові характеристики консультанта.

25. Консультант — це...клієнта

- а) партнер;
- б) порадник;
- в) сповідальник;
- г) "друге Я".

26. Правильніше за все вважати консультування:

- а) необхідним різновидом соціальної практики;
- б) творчістю;
- в) мистецтвом;
- г) наукою.

27. Складіть найбільш точне твердження: "Консультування..."

- а) "не має власного предмету";
- б) "є прикладною галуззю окремих психологічних теорій";
- в) "є набором практичних методів";
- г) "базується на концепти впливу та взаємодії".

28. Раціональне планування, вирішення проблем та підтримка у випадках ситуативного тиску зі сторони оточуючої обстановки — риси...

- а) психодіагностики;
- б) психологічної корекції;
- в) психологічного консультування;
- г) психотерапії.

29. В арсеналі засобів психологічного консультування немає:

- а) психодіагностики;
- б) інтерпретації;
- в) психохірургії;
- г) вивчення та описання випадків.

30. За Ф. Е. Василюком, психотерапевтична робота — це завжди робота з:

- а) емоціями клієнта;

- б) свідомістю клієнта;
- в) інтелектом клієнта;
- г) несвідомим клієнта.

Варіант 8

1. На думку Є. Т. Соколової, перша позиція рейтингу теоретичних орієнтацій сучасних консультантів належить:

- а) психоаналітичним теоріям;
- б) еклектично-інтегративним теоріям;
- в) когнітивним теоріям;
- г) особистісно орієнтованим (роджеріанським) теоріям.

2. Теоретичну основу сучасної практики консультування не утворює:

- а) психоаналіз;
- б) екзистенціалізм;
- в) асоціанізм;
- г) біхевіоризм.

3. У психоаналізі інтерпретації підлягають:

- а) сімейне древо та порядок народження клієнтів;
- б) сни та асоціації клієнтів;
- в) жести та рухи клієнтів;
- г) акти поведінки клієнтів.

4. Метод фрейдівського психоаналізу полягає у тому, що...

- а) у клієнта актуалізуються механізми фантазування;
- б) клієнт вводиться у гіпнотичний транс;
- в) у процесі бесід з клієнтом актуалізуються емоції з приводу його конфлікту, стану справ;
- г) шляхом тривалих бесід з клієнтом те, що було витіснено, стає предметом усвідомлення.

5. "Мистецтвом тлумачення" З. Фрейд називав:

- а) аналіз архетипів;
- б) герменевтичне тлумачення образів міфології;
- в) переведення мови підсвідомих процесів на буденну мову;
- г) переведення чуттєвої інформації у раціональну.

6. А. Адлер центром роботи з клієнтом вважав:

- а) аналіз соціального інтересу клієнта;

- б) аналіз сімейної структури, у якій виховується клієнт;
- в) аналіз ранніх дитячих спогадів клієнта;
- г) аналіз сновидінь клієнта.

7. За К.-Г. Юнгом, для консультанта важливо не бути втягнутим у:

- а) трансфер клієнта;
- б) інсайт клієнта;
- в) конфлікт клієнта;
- г) проєкцію клієнта.

8. К.-Г. Юнг розглядав психоаналіз, як:

- а) експертну процедуру;
- б) психодіагностичну процедуру;
- в) виховну процедуру;
- г) реальну зустріч та взаємодію двох людей.

9. Кому належить висловлювання ” Я – це диференційна частина феноменального поля, чи поля сприйняття людини, яка складається із свідомого сприйняття та цінностей Я”?

- а) А. Адлеру;
- б) Е. Фрому;
- в) К. Роджерсу;
- г) К. Левіну.

10. К. Роджерс виділив три основні принципи свого напрямку. Який із наведених є зайвим?

- а) кожна особистість володіє безумовною цінністю та заслуговує уваги;
- б) кожна особистість в змозі бути відповідальною за себе;
- в) кожна особистість має орієнтуватися на соціальну більшість;
- г) кожна особистість має право обирати цінності та цілі, приймати самостійні рішення.

11. “Зусилля бачити світ очима іншої людини” (Є. Колшед) – це:

- а) емпатія;
- б) конкретність;
- в) справжність;
- г) безумовне прийняття.

12. Екзистенційна психологія визначається, як емпірична наука про людське існування, яка використовує:

- а) метод вільних асоціацій;
- б) метод інтерв'ю;
- в) метод феноменологічного аналізу;
- г) біографічний метод.

13. Виключте тезу, яка не належить В. Франклу:

- а) кожна людина прагне набути сенс та відчуває фрустрацію чи вакуум, якщо це прагнення залишається нереалізованим;
- б) людина не винаходить сенс, а знаходить його в об'єктивній дійсності;
- в) людина прагне не лише до реалізації віднайденого сенсу, оскільки реалізовує себе;
- г) віднайдений сенс є унікальним та неповторним для життя кожної людини.

14. Центральним елементом консультивання у підході Р. Мея, є:

- а) рефлексія;
- б) пізнавальна потреба;
- в) соціальний інтерес;
- г) почуття буття.

15. Основні терміни, які використовуються для описання взаємин з клієнтом в екзистенційному підході не включають...

- а) присутність;
- б) раціональність;
- в) автентичність;
- г) відданість.

16. Принцип “тут і тепер” вперше був застосований на практиці у:

- а) гештальт-теорії;
- б) психоаналізі;
- в) когнітивній терапії;
- г) трансперсональному аналізу.

17. У раціонально-емотивній терапії не розглядаються:

- а) розлади Его;
- б) розлади комфорту;
- в) дисфорії;
- г) відносини Супер-Его та сумління.

18. А. Елісом запропоновані...

- а) критерії інтелектуальної недостатності;

- б) критерії емоційного благополуччя;
- в) критерії психологічного здоров'я;
- г) критерії особистісної спроможності.

19. За А. Беком, до негативних способів мислення не відносяться:

- а) “все або нічого”;
- б) автоматичне знецінення;
- в) “ментальний фільтр”;
- г) “анімація”.

20. У раціонально-емотивній терапії, консультант зазвичай пропонує клієнту:

- а) пасивну позицію;
- б) план вирішення проблемної ситуації;
- в) активну позицію;
- г) пораду.

21. У транзактний аналіз не входить:

- а) структурний аналіз;
- б) аналіз ігор;
- в) аналіз переживань;
- г) аналіз сценаріїв.

22. У транзактному аналізі, консультант займає позицію:

- а) вчителя;
- б) експерта;
- в) співбесідника;
- г) партнера.

23. У когнітивно-біхевіоральному підході, часто цитуються висловлювання Епікетета: “Людей засмучують не речі, а...”

- а) “люди, які їх зробили”;
- б) “те, як вони думають про ці речі”;
- в) “способи поведінки з ними”;
- г) “неможливість заволодіти ними”.

24. До основних процесуальних характеристик когнітивно-біхевіорального підходу не відноситься:

- а) підкріплення;
- б) заперечування;
- в) навчання;

г) експериментування.

25. Основа когнітивно-біхевіорального підходу — це:

- а) аналіз несвідомого;
- б) інтерпретація раннього дитячого досвіду;
- в) навчання та перенавчання;
- г) моделювання.

26. Згідно Ф. Б. Скіннеру, ефективним терапевтичним засобом, є:

- а) дослідження особистісних архетипів;
- б) усвідомлення витісненого несвідомого матеріалу;
- в) переконання;
- г) підкріплення.

27. Центральним конструктом консультування по реалізму, є:

- а) мотиви клієнта;
- б) емоції клієнта;
- в) когніції клієнта;
- г) свідомі вибори клієнта.

28. Задача консультантів, які займаються терапією реальності полягає в тому, щоб:

- а) вибудувати своє ставлення до реальності;
- б) сформувати нові когніції;
- в) навчити клієнтів обирати більш доречну цілісну поведінку, на відміну від тієї, яку вони здійснюють;
- г) сформувати нові поведінкові навички.

29. У нарративному консультуванні та терапії клієнт не:

- а) набуває навички розповідання історій;
- б) осмислює самого себе через наявні та постійно створювані культурні тексти;
- в) переформовує свій життєвий досвід;
- г) створює та інтерпрітує нові нарративи, пов'язані з його ключовими сенсами.

30. Нарративні консультанти в основному:

- а) вивчають спосіб породження та розуміння текстів;
- б) займаються аналізом архетипових текстів, міфології та фольклору;
- в) займаються дослідженням історій про події життя клієнта;
- г) досліджують основні конструкти ментальності клієнта.

Варіант 9

1. Консультативна взаємодія буде більш ефективною, якщо:

- а) консультант не буде брати до уваги етнокультурні особливості клієнта;
- б) психолог врахує етнокультурні характеристики клієнта;
- в) консультант буде обговорювати з клієнтом його етнопсихологічні характеристики;
- г) психолог буде пропагувати цінності своєї культури.

2. Надання психологічної допомоги особам різних етнокультурних груп у тих випадках, коли між консультантом та клієнтом наявні суттєві етнокультурні розходження — це:

- а) емік-консультування;
- б) етнопсихотерапія;
- в) мультикультуральне консультування;
- г) фольклорна терапія.

3. До принципів крос-культурного консультування не відноситься одна із перерахованих тез. Яка?

- а) консультанти мають бути компетентними в особливостях теорії та традицій консультування, які базуються на культурних та родових відмінностях;
- б) консультанти не зобов'язані приймати точку зору своїх клієнтів, обумовлену культурними традиціями;
- в) консультанти мають знати та враховувати особливості соціально-політичного середовища, яка вплинула на життя та особистісне становлення клієнтів різних етнокультурних груп, особливості соціалізації у такому середовищі;
- г) консультанти мають визнати варіативність цінностей та переконань, які сповідують інші люди і реалізовувати це розуміння у відповідних почуттях та поведінці.

4. Клієнти-жінки, значно рідше за клієнтів-чоловіків, звертаються у консультацію з питань:

- а) пов'язаних із бездітністю;
- б) пов'язаних із взаємовідносинами в сім'ї;
- в) пов'язаних із соціальним статусом;
- г) пов'язаних із віковими проблемами.

5. Порівняно із клієнтами-чоловіками, клієнти-жінки...

- а) важче переносять стреси;
- б) прагнуть “бути веденими” консультантом;
- в) частіше готові точно слідувати наміченому плану;
- г) менш толерантні.

6. Клієнти-чоловіки, при виявленні психологічної проблеми, зазвичай:

- а) одразу йдуть на консультацію до психолога;
- б) прагнуть вирішити її звичним способом;
- в) намагаються обговорити з матір'ю;
- г) обговорюють з друзями.

7. Клієнтам-чоловікам: порівняно з клієнтами-жінками, важче дається:

- а) рефлексія своїх переживань;
- б) оцінка того, що відбувається;
- в) контроль за власними висловлюваннями;
- г) контроль за своїми емоціями.

8. До особливостей консультування дітей дошкільного віку, відноситься:

- а) необхідність присутності батьків на консультації;
- б) консультування в ігровій формі;
- в) відсутність діагностичного компонента у консультуванні;
- г) обговорення з дитиною доступних їй проблем.

9. До числа проблем, які обговорюються з батьками молодших школярів, не відносяться:

- а) проблеми шкільної успішності;
- б) особливості поведінки;
- в) екзистенційні проблеми;
- г) індивідуально-особистісні проблеми.

10. Якщо на консультацію підлітка приводить дорослий, то:

- а) консультація зазвичай проходить ефективніше;
- б) підліток може демонструвати протестні реакції;
- в) підлітку буває легше розкритися;
- г) підліток вільніше говорить про свої почуття.

11. Екзистенційні та смисложиттєві проблеми можна обговорювати:

- а) вже з молодшим школярем;

- б) починаючи з підліткового віку;
- в) лише з дорослими;
- г) лише з людьми похилого віку.

12. Сфери сімейно-шлюбного консультування формують:

- а) проблеми сучасної сім'ї;
- б) велика кількість розлучень;
- в) стадії утворення та функціонування сім'ї;
- г) попит суспільства.

13. Консультування, пов'язане з питаннями, в якій мірі клієнти “підходять” один одному з їх наявними психологічним характеристиками, утворює предмет:

- а) подружнього консультування;
- б) консультування пар, які розлучаються;
- в) “постподружнє” консультування;
- г) дошлюбне консультування;

14. Консультуючи сім'ю, психолог перш за все прагне:

- а) регулювати розбіжності, які виникають;
- б) мирити подружжя у конфліктах;
- в) навчати подружжя разом протистояти труднощам, які виникають;
- г) знімати психологічну відчуженість подружжя.

15. Консультуючи подружню пару, консультант намагається:

- а) консультувати подружжя разом;
- б) консультувати подружжя нарізно;
- в) консультувати лише “ображену” сторону;
- г) консультувати лише чоловіка / дружину — ініціатора звернення до психолога.

16. Якщо психолог консультує людину після розлучення, фокус роботи зміщується до того,

- а) щоб допомогти повернути чоловіка / дружину який (а) пішов;
- б) щоб допомогти знайти нового партнера;
- в) щоб допомогти почати нове життя — без партнера, який пішов;
- г) щоб помститися партнеру, який пішов;

17. Центральна категорія сучасного профорієнтаційного консультування:

- а) професія;

- б) робота;
- в) кар'єра;
- г) зайнятість.

18. Консультування з метою надання допомоги клієнту у вирішенні проблем індивідуальної зайнятості із урахуванням його особливостей та реальної ситуації на ринку праці — це:

- а) професійне консультування;
- б) профорієнтаційне консультування;
- в) організаційне консультування;
- г) консультування з питань професії та кар'єри.

19. Що не входить у зміст сучасного консультування з питань професії та кар'єри?

- а) обговорення з клієнтом мотивів вибору професії;
- б) обговорення з клієнтом його інтересів та можливостей у здійсненні певних видів діяльності;
- в) обговорення з клієнтом можливостей його просування про професійних сходах;
- г) економічні питання обрання професії.

20. Частіше за інших, до консультанта з питань професії та кар'єри звертаються:

- а) старшокласники;
- б) студенти;
- в) дорослі люди;
- г) люди похилого віку.

21. Виключите невірну тезу із перерахованих:

- а) професійні консультанти можуть займатися розробкою індивідуальних планів кар'єри;
- б) професійні консультанти не вирішують питання задоволеності професією та роботою;
- в) професійні консультанти надають послуги з питань прийняття рішення, адаптації та позиціонування себе у професійному колективі;
- г) професійні консультанти допомагають у випадку втрати роботи.

22. У професійному консультуванні, переважною формою роботи з клієнтом є:

- а) психодіагностичне обстеження;
- б) індивідуальне консультування;

- в) групове консультування;
- г) тренінги.

23. Найпоширеніша проблема професійного консультування:

- а) професійне самовизначення;
- б) суміщення професійних та сімейних ролей;
- в) задоволеність професією та роботою;
- г) кар'єрне зростання.

24. Питання професійної придатності, треба вирішувати:

- а) на початку засвоєння обраної професійної діяльності;
- б) на початку засвоєння обраної трудової діяльності;
- в) за відсутності результатів здійснення професійної діяльності;
- г) за відсутності задоволення здійсненням професійної діяльності.

25. Консультування з питань професії та кар'єри, одночасно є:

- а) побудовою нових сенсів;
- б) впливом на емоційно-вольову сферу клієнта;
- в) формуванням змін у характері клієнта;
- г) сприянням формуванню життєвої перспективи клієнта.

26. Вирішення питання професійного самовизначення, для клієнта має:

- а) раціональний підтекст;
- б) емоційне підґрунтя;
- в) соціальну значимість;
- г) екзистенційний контекст.

27. Робота психолога в організаціях не включає:

- а) роботу з керівництвом організації;
- б) роботу з персоналом організації;
- в) роботу з трудовим колективом в цілому;
- г) роботу з сім'ями керівника та персоналу.

28. У роботі психолога з керівництвом організації, основний акцент робиться на:

- а) створення іміджу організації;
- б) прийняття управлінських рішень;
- в) формування психологічного клімату;
- г) забезпечення ефективної роботи всіх членів організації.

29. Найскладнішим у роботі консультанта з керівником, є:

- а) психологічний моніторинг ефективності системи управління, яка використовується керівником;
- б) формування іміджу керівника серед підлеглих;
- в) психологічна просвіта керівників;
- г) робота по суміщенню соціальних ролей керівника.

30. Напрямки роботи консультанта з персоналом, зазвичай не включають:

- а) дослідження професійно важливих якостей при прийомі на роботу;
- б) аналіз психофізіологічного профілю персоналу;
- в) побудову комплексного соціально-психологічного профілю персоналу;
- в) профілактику алкогольно-наркотичної залежності.

Варіант 10

1. При консультуванні, вороже налаштованих та агресивних клієнтів, психолог не має:

- а) долати ворожість люб'язністю;
- б) демонструвати ворожість у відповідь;
- в) залишати ворожість без уваги;
- г) відповідати на ворожість насмішкою.

2. Якщо переживання провини у клієнта виникає через уявні проступки чи уявні порушення заборон, це:

- а) екзистенційна провина;
- б) справжня провина;
- в) невротична провина;
- г) патологічна провина.

3. Клієнти-алкоголіки, як правило:

- а) особистісно незрілі;
- б) активні;
- в) незалежні;
- г) емоційно стабільні.

4. З тривожним клієнтом, консультант:

- а) обговорює його стан;
- б) обговорює екзистенційний сенс тривоги взагалі;
- в) обговорює стресогенність більшості життєвих ситуацій;

г) обговорює напруженість ритму сучасного життя.

5. Фобічні клієнти від тривожних відрізняються:

- а) емоційною напругою;
- б) опредмечуваністю страхів;
- в) фізичним неблагополуччям;
- г) вазомоторними реакціями.

6. Основу патологічних страхів складає:

- а) підвищена емоційна збудливість клієнта;
- б) низький інтелектуальний рівень клієнта;
- в) особистісна інфантильність клієнта;
- г) прихована тривожність клієнта.

7. Про “невмотивованість” не свідчить:

- а) мовчання клієнта;
- б) вирази типу “Мене привела мати (дружина, класний керівник)”;
- в) демонстративна відкритість;
- г) байдужість до процесу консультування.

8. В основі невротичної провини не лежить:

- а) страх осуду;
- б) страх бути “демаскованим”;
- в) страх “втратити обличчя”;
- г) прагнення бути самим собою.

9. В число джерел екзистенційної провини, за Р. Меєм, не входить:

- а) недостатня самореалізація;
- б) обмеженість зв'язків з близькими людьми;
- в) уникнення відповідальності за власні вчинки;
- г) втрата зв'язку з абсолютотом.

10. Якщо клієнт на консультуванні плаче, треба:

- а) співпереживати плачу, демонструючи материнське ставлення до клієнта;
- б) знецінювати ситуацію, яка викликала сльози;
- в) негайно втішити клієнта;
- г) дати йому виплакатися.

11. Істеричні клієнти не:

- а) прагнуть надати консультуванню характер легкого флірту;

- б) добиваються надання консультуванню еротичного відтинку;
- в) демонструють виражену відкритість у діалозі;
- г) беруть на себе відповідальність за результати консультування.

12. Істеричному клієнту, по суті, потрібен:

- а) батько;
- б) друг;
- в) послідовник;
- г) опікун.

13. Центральний конфлікт obsесивної особистості:

- а) між бажанням догоджати та чинити опір авторитету;
- б) між потребами та можливостями;
- в) між цілями та здібностями;
- г) між Его та Супер-Его.

14. Відмінна риса obsесивної особистості — це:

- а) надконтроль за собою оточенням;
- б) надслухняність у комунікативних відносинах;
- в) надкомпенсація у професійній діяльності;
- г) надвмотивованість діяльності.

15. Робота з параноїдальними клієнтами вимагає:

- а) дотримання міжособистісної дистанції;
- б) використання ситуацій високого емоційного напруження;
- в) логічного переконання клієнта;
- г) емоційного “вторгнення”.

16. Формула “чотирьох А” Е. Блейера для шизоїдних клієнтів, не включає:

- а) ефективність;
- б) асертивність;
- в) асоціативність;
- г) амбівалентність.

17. Вставте необхідне слово із запропонованих у наступний текст: “...особистість дивиться на інших, як на джерело небезпеки чи насолоди, не звертаючи уваги на їх задоволеність чи зручність”

- а) “шизоїдна”;
- б) “тривожна”;
- в) “асоціальна”;
- г) “істерична”.

18. Оберіть правильне судження із запропонованих:

- а) будь-якого алкоголіка можна позбавити від залежності;
- б) алкоголіки не гідні уваги;
- в) у більшості алкоголіків високий рівень самооцінки;
- г) алкоголізм відображає прагнення до саморуйнування.

19. До наслідків депресивних станів зазвичай, не відносять:

- а) незалежність від думки інших;
- б) невпевненість у собі;
- в) чутливість до критики;
- г) самовиправдовування.

20. “Перегорнутою злобою” називають:

- а) параною;
- б) істеричність;
- в) тривожність;
- г) депресію.

21. Ризик суїциду не створюється одним із наступних факторів.

Яким?

- а) перенесенням такої втрати;
- б) тяжким соматичним захворюванням;
- в) життям у сімейному оточенні;
- г) алкоголізмом.

22. Серед сексуальних проблем, які обговорюються із психологом чоловіками, на першому місці знаходиться:

- а) техніка сексу;
- б) імпотенція;
- в) оргазм;
- г) жіноча ригідність.

23. Серед форм консультування клієнта із сексуальними проблемами, немає:

- а) сексуальної освіти;
- б) сексотерапії;
- в) формування адекватної сексуальної поведінки;
- г) пропаганди здорового сексу.

24. Оберіть правильне судження із запропонованих:

- а) консультант не повинен мати власні сексуальні проблеми;
- б) консультант ніколи не має першим заводити з клієнтом розмову про сексуальні відносини;

- в) консультанту не обов'язково бути широко обізнаним щодо сексуальних стосунків взагалі;
- г) консультант може дозволити собі оцінювати сексуальну поведінку та достоїнства клієнта.

25. Гемблінг – це:

- а) ігрова залежність;
- б) алкогольна залежність;
- в) форма сексуальної залежності;
- г) інтернет-аддукція.

26. До загальних характеристик людей із залежністю, не відноситься:

- а) переживання недостатності;
- б) брехливість;
- в) відповідальність;
- г) знижена можливість переносити труднощі повсякденного життя.

27. Виключите невірне судження із запропонованих:

- а) наркозалежні клієнти часто вважають, що нічого серйозного з ними не відбувається та вони у будь-який час можуть кинути вживати наркотики;
- б) важливим моментом бесіди із наркозалежним клієнтом стає аналіз почуттів, переживання яких створює тяжіння до вживання психоактивних речовин;
- в) у роботі із наркозалежними клієнтом виключається участь родичів, сім'ї та друзів і треба орієнтуватися лише на самостійні мотиви клієнта;
- г) медичний діагноз наркоманії чи токсикоманії ставиться людині у тих випадках, коли вона від епізодичного зловживання психоактивних речовин переходить до систематичного.

28. Потенційна можливість конкретної людини опинитися у ролі жертви в результаті негативної взаємодії особистісних рис індивіда з зовнішніми факторами, називається:

- а) індивідуальною віктимністю;
- б) родовою віктимністю;
- в) віктимною поведінкою;
- г) віктимністю.

29. Відмінною психологічною рисою жертв насильства, є:

- а) активність;
- б) легка адаптація до нових ситуацій;
- в) слабкість прогнозування;
- г) слабка навіюваність.

30. Факти домашнього насильства, залежать від...

- а) соціального статусу дорослих членів сім'ї;
- б) освітнього статусу членів сім'ї;
- в) матеріального благополуччя сім'ї;
- г) слабко контрольованої агресивності одного із дорослих членів сім'ї.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

Основна

1. Айви А. Е., Айви М. Б., Саймэк-Даунинг Л. Психологическое консультирование и психотерапия. Методы, теории и техники: практическое руководство. — М.; 2000 — 487 с.
2. Алешина Ю. Е. Индивидуальное и семейное консультирование. — Изд. 2-е. — М.: Независимая фирма “Класс”, 2005. — 208 с.
3. Васильківська С. В. Основи психологічного консультування: Навч. посіб. — К.: Четверта хвиля, 2004. — 256 с.
4. Елизаров А. Н. Основы индивидуального и семейного психологического консультирования: Учеб. пособ. — 3-е изд., перераб. и доп. — М.: “Ось-89”, 2007. — 352 с.
5. Елизаров А. Н. Психологическое консультирование семьи: Учеб. пособ. — 3-е изд., стер. — М.: “Ось-89”, 2008. — 400 с.
6. Индивидуальное психологическое консультирование: крат. курс лекций. Психология Е. М. // Лысенко, Т. А. Молодиченко. — М.: ВЛАДОС-ПРЕСС, 2006. — 159 с.
7. Колесникова Г. И., Стародубцев С. В. Основы психологического консультирования: Учеб. пособ. М.: ИКЦ “МарТ”; Ростов н/Д: Изд. центр “МарТ”, 2006. — 192 с.
8. Кочюнас Р. Основы психологического консультирования / Пер. с лит. — М.: Академический проект, 2000. — 240 с.
9. Моховиков А. Н. Телефонное консультирование. — М.: Смысл, 2001. — 494 с.
10. Немов Р. С. Психологическое консультирование: Учеб. для студ. вузов. — М.: Гуманит. ВЛАДОС-ПРЕСС, 2003. — 528 с.

11. *Хомич Г. О., Ткач Р. М.* Основы психологического консультирования: Навч. посіб. — К.: МАУП, 2003. — 152 с.
12. *Цимбалюк І. М.* Психологичне консультивання та корекція. Модульно-рейтинговий курс: Навч. посіб. — К: ВД “Професіонал”, 2005. — 656 с.
13. *Шнейдер Л. Б.* Основы консультативной психологии: Учеб. пособ. // М.: Изд. Московского психолого-социального института; Воронеж: Издательство НПО “МОДЭК”, 2005. — 352 с.

Додаткова

14. *Групповое* психологическое консультирование: крат. курс лекций / Е. М. Лысенко, Т. А. Молодиченко. — М.: Изд-во ВЛАДОС-ПРЕСС, 2006. — 159 с.
15. *Мэй Р.* Искусство психологического консультирования. Как давать и обрывать душевное здоровье / Пер. с англ. М. Будыниной, Г. Пимочкиной. — М.: Апрель-Пресс, ЭКСМО-Пресс, 2001. — 256 с.
16. *Пахальян В. Э.* Психологическое консультирование: Учеб. пособ. — СПб.: Питер, 2008. — 256 с.
17. *Практика* телефонного консультирования: хрестоматия / Ред.-сост. А. Н. Моховиков. — 2-е изд., доп. — М.: Смысл, 2005. — 463 с.
18. *Румянцева Т. В.* Психологическое консультирование: диагностика отношений в паре. Учеб. пособ. — СПб.: Речь, 2006. — 176 с.
19. *Самоукина Н. В.* Практический психолог в школе: Лекции, консультирование, тренинги. — М.: Психотерапия, 2008. — 256 с.
20. *Хухлаева О. В.* Основы психологического консультирования и психологической коррекции: Учеб. пособ. для студентов высш. учеб. заведений. — 3-е изд. стер. — М.: Изд. центр “Академия”, 2006. — 208 с.

МАУП

ЗМІСТ

Пояснювальна записка.....	3
Тематичний план тестових завдань з дисципліни	5
Тестові завдання з дисципліни	6
Список літератури	58

Відповідальний за випуск *А. Д. Вегеренко*
Редактор *Г. Я. Кужільний*
Комп'ютерне верстання *С. А. Шередега*

Зам. № ВКЦ-4891

Формат 60×84/16. Папір офсетний.
Друк ротатійний трафаретний.

Ум. друк. арк. — 3,49. Обл.-вид. арк. — 1,16. Наклад 50 пр.

Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП)
03039 Київ-39, вул. Фрометівська, 2, МАУП

ДП “Видавничий дім “Персонал”
03039 Київ-39, просп. Червонозоряний, 119, літ. XX

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
суб'єктів видавничої справи ДК № 3262 від 26.08.2008 р.